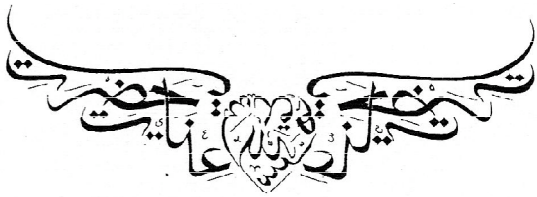

HJERTET

*Disse citater er udvalgt fra skrifter af
Hazrat Pir-o-Murshid Inayat Khan
stifteren af Sufi Order International.*

Spiritualitet er en stemning i hjertet, som man hverken kan opnå gennem studier eller fromhed.

Hvis der er noget der kan stemme et menneske til et højere trin eller til et lavere trin, som kan løse sjælens streng eller stemme den til den rette tone – det kan kun gøres ved at stemme hjertet. Den som ikke har nået ind til sit hjerte, kan ikke nå Gud, og den der ikke har nået ind til et andet menneskes hjerte, har ikke nået vedkommende. Mennesker kan blive venner, de kan blive bekendte, familie, de kan blive forbundet gennem arbejde, politisk venskab, forretningspartnere eller andet samarbejde og alligevel kan de være adskilte. Fysisk nærhed bringer ikke den nærhed som er i ægte venskab, fordi der kun er én vej til at komme tæt på hinanden og det er gennem hjertet.

Når jeg åbner mine øjne til den ydre verden, så føler jeg mig som en dråbe i havet, men når jeg lukker mine øjne og ser indad, så ser jeg hele universet som en boble der stiger op i mit hjertes ocean,

Jeg ledte, men jeg kunne ikke finde Dig; jeg stod på en minaret og kaldte på Dig; jeg ringede med tempelklokkerne ved solopgang og solnedgang; jeg badede forgæves i Ganges; jeg kom skuffet tilbage fra Ka'baen; jeg ledte efter Dig på jorden; jeg søgte

Dig i himlen; men, min Allerkæreste, til sidst fandt jeg Dig skjult som en perle i mit hjertes skal.

Fra et mystisk synspunkt er det symbolsk at personligheden formes rundt om hjertet. For en materialist er hjertet en klump kød skjult i brystet; for mystikeren er hjertet det centrum, som personligheden er formet om.

Vi bemærker at livet er fuldt af indtryk som vi modtager bevidst eller ubevidst, og vi får enten noget positivt eller negativt ud af dem. Af det kan vi lære at hvis vi havde styrke til at modtage eller afvise indtryk ville vi blive herrer over livet. Og nu er spørgsmålet: hvordan kan man lære det; hvordan kan man lære at modtage indtryk, som er nyttige og afvise dem, som man ikke ønsker at modtage? Den første og mest essentielle ting er at gøre hjertet til et levende hjerte ved at rense det for alle uønskværdige indtryk; ved at rydde det for stivnede tankesæt og overbevisninger og derefter gøre det levende. Det er et indre liv og det er kærlighed. Når hjertet således er forberedt, må man ved hjælp af koncentration lære at fokusere det; det er ikke alle som ved hvordan man fokuserer sit hjerte så det modtager bestemte indtryk. En digter, en musiker, en forfatter, en tænker vil ubevidst fokusere sit sind på de værker, som er skabt af en der har levet før ham; og ved at fokusere sit sind på en stor personligheds arbejde kommer han i kontakt med den personlighed. Han får udbytte af det ofte uden at kende hemmeligheden. En ung musiker tænker måske på Bach eller Beethoven eller Wagner. Ved at fokusere sit sind på de særlige værker får vedkommende uden at vide det en genspejling af Wagners eller Beethovens ånd, som er en stor hjælp i arbejdet. Værket udtrykker genspejlingen.

At sige 'Gud er i mig' før man har realiseret dette metafysiske aspekt af sandheden, er ikke ydmygt men blasfemisk. Gud er i hjertets dyb, men at vide det er uden betydning når hjertets døre ikke er åbne. Det er erkendelsen af ens utallige fejl som gør en ydmyg og udsletter det lille jeg fra ens bevidsthed. Og det er i udslettelsen af det jeg de egentlige spirituelle fremskridt sker.

Hjertet er et vindue mellem sind og sjæl, for at sjælen kan sende sit lys til sindet og for at sindets viden kan blive reflekteret i sjælen. Hvis hjertet er

lukket er kommunikationen mellem sjæl og sind også lukket.

Det spørgsmål opstår: hvordan åbnes hjertet? Vejen er et naturligt liv, et barns liv, smilende med den smilende, bedende med den bedende, parat til at lære af hvem som helst, parat til at elske. Barnet har ikke fjendskab mod nogen, det har intet had, ingen ondskab, dets hjerte er åbent. Det er i barnet at man kan se englens smil: det kan gennemskue livet.

Et menneske med hjertekvalitet behøver ikke at være enfoldigt, det behøver ikke at kassere intellektet; dog er det hjertekvaliteten der skaber den parfume i intellektet, som er som duften i en blomst. Moral som kommer fra logik er tør moral, en frugt uden saft, en blomst uden duft. Det er hjertekvaliteten som på en naturlig måde skaber dyder, som ingen kan undervise i; et kærligt menneske, et menneske med sympati i hjertet, kan undervise i moral gennem sig selv. Det er balancen mellem forstand og hjerte, eller balancen mellem tanke og følelse som kultiverer jorden så det indre livs sæd kan sås.

Således som man kan se når øjnene er åbne, kan man forstå når hjertet er åbent.

I stedet for at undervise i neutralitet således som mange mystikere har gjort, er sufien blevet belært om kærlighed, om hengivelse, om sympati og kalder det hjertets dannelse. Det bliver betegnet *suluk*, som betyder kærlig væren. Hvad vi kalder pæne manerer er kun manerer, som der ikke er noget liv bagved. Når levemåden ledes af hjertekvaliteten, så bliver den levende og udspringer af kærlighed og egenskaber såsom venlighed, nænsomhed, tolerance, tilgivelse, barmhjertighed og medfølelse – de udspringer alle af en kærlig levemåde.

Ekstase er den følelse som kun kommer når hjertet er stemt til netop den tone af kærlighed, som smelter det, som gør det blødt, som gir det mildhed, som gør det ydmygt.

For at opnå højere færdigheder på den spirituelle vej er studier sekundære; al viden om okkulte og psykiske lovmæssigheder, alle magiske kræfter er sekundære. Det første og vigtigste princip er at kultivere hjertekvaliteten.

Man kan spørge: hvordan kultiverer man hjertekvaliteten? Der er kun en vej: at blive uselvsk ved hvert skridt man tager på denne vej, for det der forhindrer en i at kultivere hjertekvaliteten er at tænke på sig selv. Jo mere vi tænker på os selv, jo mindre tænker vi på andre og når vi når længere frem vokser selvet og bliver værre og værre. Til sidst møder selvet os som en kæmpe, som vi altid har kæmpet med, og nu ved vejens ende er kampen blevet den stærkeste. Men hvis vi fra det første skridt vi tog på vejen til perfektion kæmpede og sloges og besejrede denne kæmpe, så ville det kun kunne gøres med en voksende kærlighedskraft.

Det er nødvendigt at udvikle en harmonisk natur og støtte dens gradvise vækst. Således som det er vanskeligt for en sanger at øve stemmen – for selve det at øve den kan ødelægge den – således er det også med det medfølende menneske: mens man opøver evnen til at være medfølende er der en risiko for at ødelægge den. Med andre ord, jo mere kærlig en person er, jo større er risikoen for at blive skuffet. Jo større kærligheden er, jo større er sårbarheden og jo større er modtageligheden overfor alt; derfor jo større kærlighed, jo mere sårbart er hjertet – hvert øjeblik kan det gå i stykker. Den der går den medfølende vej må derfor passe godt på at vejen ikke bliver blokeret. Det er ens egen vedholdenhed som vil holde en væk fra alt der forsøger at blokere ens vej.

Der et princip vi skal huske på vejen mod at være medfølende: vi skal gøre alt hvad vi kan for at glæde dem som vi elsker og dem som vi møder, men vi må ikke vente for meget fra dem vi elsker og dem som

Yderligere information:

Sufi Ordenen Danmark

post@sufi-danmark.dk

vi møder, for vi må erkende verden som den er. Vi kan ikke ændre dem, men vi kan forandre os selv. Hvis man vil have andre til at gøre det som man ønsker sig, vil man altid blive skuffet.

Til forskel fra alt andet, når det drejer sig om spirituel vækst så kan det aldrig forstås gennem hovedet, det kan kun modtages fra hjertet. Lad to mennesker lytte til en lærer, den ene med hovedet, den anden med hjertet. Den ene vil tænke ”er det sådan, eller er det ikke sådan eller hvordan er det, hvis det er sådan? Hvordan er det muligt? Og hvis det er, hvorfor er det sådan?” Der er ingen ende på ”hvorfor”.

Og en anden vil lytte med hjertet, og både logik og ræsonnementer er til vedkommendes disposition, men det generer ikke. Hjertet er åbent og man lytter til det; og hjertets kvalitet er sådan at alt hvad der falder på det umiddelbart bliver åbenbaret. Husk, når nogen siger: ”Jeg kan ikke forstå dig”, så er det det samme som at sige: ”Jeg har lukket mit hjerte for dig.” Der er ikke nogen anden grund til ikke at forstå, det er den eneste grund. Og når nogen siger ”Jeg har forstået det hele” så betyder det at hjertet var åbent, det er derfor det menneske har forstået.

Forståelse afhænger derfor ikke af hovedet, det afhænger af hjertet. Ved hjælp af hovedet kan man gøre det mere klart, det bliver mere let forståeligt, man kan udtrykke det bedre. Men det må begynde, det må komme fra hjertet, ikke fra hovedet. Et menneske siger med hovedet: ”Ja, det må være sådan, fordi jeg har tænkt mig til det.” Et menneske siger med hjertet siger ”det er sådan fordi det tror jeg på”. Det er forskellen. I det ene menneske er der tvivl, i det andet overbevisning.

Hvis hjertekvaliteten er meget stærk og intellektet mangler, så mangler livet også balance. Viden og hjertekvalitet må udvikles i balance.

Menneskets hjerte er som et stykke jord; man kan så hvad som helst i det og dyrke det. Når frugten kommer vil mennesket opdage om det var en sød frugt eller gift.

At blive kold med kulden i verden er svaghed, og at blive knust af verdens hårdhed er svaghed, men at leve i verden og dog holde sig over den, er som at

gå på vandet. Det vise og kærlige menneske har to væsentlige pligter: det er at få kærligheden i vores natur til vedblivende at vokse og brede sig og samtidig at styrke viljen, således at hjertet ikke brister for let. Balance i livet er et ideal, mennesket skal være fint og alligevel stærk, mennesket skal være kærligt og dog kraftfuld.

På samme måde som man kan se med åbne øjne, kan man forstå når hjertet er åbent.

Den eneste måde at leve midt imellem uharmoniske påvirkninger er at styrke vilje styrken og udholde alt, samtidig med at ens karakter er fin og ens manerer ædle og ens hjerte for evigt fuld af kærlighed.

Hvis der er en kommende religion, så vil det være denne religion, hjertets religion. Mennesker som har haft dybe oplevelser af hvilken som helst art, af lidelse, af kvaler, af kærlighed, af had, af alenehed, af menneskelig omgang, af succes, af fiasko, de har alle en særlig kvalitet, en kvalitet som er til særlig nytte for andre. Og når man ved det, så vil man komme til den konklusion at ”uanset hvad der er mit livs skæbne, så har mit hjerte skabt en kemisk substans gennem sorg eller smerte, gennem glæde eller velbehag, en kemisk substans som har et særligt formål for menneskeheden og jeg kan kun give den substans til brug for menneskeheden, hvis jeg holder mit hjerte vandet og åbent.” Hvis det først er lukket, hvis det først er frossent, hvis det først har ændret sig fra varme til sten, så lever det menneske ikke mere. Det spiller ingen rolle hvad et menneske har været igennem, selv den værste gift kan være til nogen nytte.

Der er derfor intet menneske, uanset hvor ondt det er, som ikke er til nogen nytte. Hvis mennesket blot vidste, at betingelsen for at være til nytte for menneskeheden simpelt hen er at holde hjertet åbent.

Efter al den lidelse som den seneste krig har påført menneskeheden, er mennesket begyndt at åbne sine øjne. Og som tiden går vil det åbne sine øjne så det kan erfare og forstå at den sande religion er i hjertets åbning, et bredere livssyn og at leve den religion som er én religion.